

Arrest

nr. 322 895 van 6 maart 2025
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VAN DER STRAETEN
Justitieplein 5 bus 1
9200 DENDERMONDE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de minister van Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Azerbeidzjaanse nationaliteit te zijn, op 16 oktober 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 17 september 2024 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 21 oktober 2024 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VANLAET, loco advocaat K. VAN DER STRAETEN, en van advocaat L. ASSELMAN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 12 januari 2023 treedt verzoekster in België in het huwelijk met de heer R.O., die de Belgische nationaliteit heeft.

1.2. Verzoekster dient op 9 maart 2023 een eerste aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van haar Belgische echtgenoot. Op 21 augustus 2023 volgt een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

1.3. Verzoekster dient op 2 september 2023 een tweede aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van haar Belgische echtgenoot. Op 29 februari 2024 volgt opnieuw een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

1.4. Verzoekster dient op 21 maart 2024 een derde aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van haar Belgische echtgenoot. Inzake deze aanvraag beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie op 17 september 2024 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingen-wet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. *Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij is gegriefd door de bestreden rechts-handeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden handeling moet de verzoekende partij bovendien een concreet voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.2. Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang van de verzoekende partij, komt het haar toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft of behoudt (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

2.3. Uit recente informatie die verweerder overmaakte aan de Raad, blijkt dat verzoekster op 21 september 2024 een nieuwe aanvraag indiende voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in functie van haar Belgische echtgenoot. Op de zitting wordt dit niet betwist.

2.4. Nu verzoekster intussen een nieuwe aanvraag indiende tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie in functie van haar Belgische echtgenoot, is de Raad van oordeel dat er sprake is van een gewijzigde omstandigheid waardoor zij niet langer doet blijken van het vereiste actueel belang. De Raad stelt immers vast dat verzoekster, met haar nieuwe aanvraag, uitdrukkelijk haar wil te kennen heeft gegeven om haar verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan het bestuur teneinde het ervan te overtuigen zijn standpunt, dat het heeft geuit naar aanleiding van een vorige aanvraag, te wijzigen en toch een verblijfstoelating te verlenen op basis van de bij de nieuwe aanvraag gevoegde overtuigingsstukken. De vernietiging van de op 17 september 2024 genomen beslissing kan slechts tot gevolg hebben dat het bestuur een nieuw standpunt moet innemen over de verblijfsaanvraag van verzoekster. Het bestuur is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen, aangezien het andermaal door verzoekster werd gevat.

2.5. Op de zitting hierop gewezen en gevraagd naar haar actueel belang, stelt verzoekster allereerst dat zij sinds haar huwelijk verschillende verblijfsaanvragen heeft ingediend, dat verweerder steeds haar gezinscel in twijfel trekt en dat zij niet begrijpt waarom. Vervolgens stelt zij, uitdrukkelijk gevraagd welk concreet voordeel een vernietiging van de bestreden beslissing haar kan opleveren, dat “*het vertrouwen weg is*”, dat verweerder haar eerdere verblijfsaanvragen telkens uitvoerig heeft onderzocht en geweigerd en dat zij vreest dat “*een nieuw onderzoek*” door verweerder geen ander resultaat zou opleveren, tenzij de Raad zich eerst ten gronde zou hebben uitgesproken over de thans voorliggende aanvraag.

Verzoekster heeft er echter zelf voor gekozen een nieuwe aanvraag in te dienen die strekt tot het horen erkennen van hetzelfde verblijfsrecht en tot de afgifte van een verblijfskaart op grond van datzelfde verblijfsrecht. In het kader van de nieuwe aanvraag zal sowieso ook een geactualiseerd onderzoek naar het bestaan van de gezinscel worden doorgevoerd. Nog mag van verzoekster in alle redelijkheid worden verwacht dat zij niet lichtzinnig een nieuwe aanvraag indient op dezelfde rechtsgrond en in functie van dezelfde referentiepersoon, maar enkel indien zij van mening is dat zij, nadat zij kennis nam van de redenen waarom haar vorige aanvraag werd afgewezen, nieuwe elementen en/of stukken kan voorleggen die van aard zijn om het bestuur ervan te kunnen overtuigen zijn eerder ingenomen standpunt te wijzigen. De Raad van State heeft ook reeds duidelijk geoordeeld dat in deze situatie het op zich niet onwettig is om te oordelen dat verweerder ingevolge de nieuwe aanvraag opnieuw uitspraak zal moeten doen over het verblijfsrecht waarop verzoekster zich beroept, dat de gebeurlijke nietigverklaring van de aanvankelijk bestreden beslissing

niet tot een ander resultaat kan leiden en dat verzoekster bij een weigering van haar nieuwe aanvraag in rechte kan optreden tegen de nieuwe beslissing en een eventuele onwettigheid van de motivering van de beslissing over haar nieuwe aanvraag alsnog kan worden vastgesteld (RvS 16 juli 2020, nr. 13.804 (c)).

2.6. Verzoekster doet aldus niet langer blijken van het rechtens vereiste belang, waardoor het beroep tot nietigverklaring onontvankelijk is.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk, zodat toepassing kan worden gemaakt van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient bijgevolg geen uitspraak te worden gedaan over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verweerder.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes maart tweeduizend vijftientig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS